

procesního soudce. — Fr. Tuna: Kterak vyřídití a skončiti spor, ve kterém po podané žalobní odpovědi byl advokát jako zástupce žalující chudé strany ke své žádosti zproštěn zastupování? — K. Krcha: Práce přes čas. (Polemika s článkem Doležalovým.)

Věstník Československé společnosti pro právo trestní. Ročník III., čís. 1. a 2. Dr. Josef Šilovič, univ. prof. v Záhřebě: O nejhlavnějších otázkách obecné části jihoslovanské a československé osnovy trestního zákona. (Časová působnost trestního zákona, mezinárodní trestní právo, vydávání zločinců, autentický výklad důležitých slov.) — Prof. A. Milota: Základní hlediska československých přípravných osnov trestního zákona. (Pokračování. — Odpovědnost za vinu. Formy trestné viny.) — Antonín Kissich: O padělání veřejných listin podle trestního práva dříve uherského a podle přípravných osnov trestního zákona československého. — Dr. O. Scholz: Zločinnost mládeže ve světle statistiky. (Zločinnost mládeže stoupala povážlivě v letech válečných a poválečných. Od r. 1922 však poklesla a nedosahuje celkem od té doby ani úrovně předválečné.)

D E N Í K.

V přednášce »o vývoji t. zv. osobních práv u nás«, konané dne 27. října t. r. v Právnické jednotě v Praze, univ. prof. dr. Fr. Čáda z Brna poukázal nejprve na dlouhodobý vývoj jednotlivých těchto práv. Zmínil se zprvu o právu na jméno, jež vzniká s ustálením jména. Funkci jména rodového přejímá záhy jméno křestní, které jest jedině chráněno právem, kdežto příjmení dosahuje právní ochrany teprve značně později, až jest zcela ustáleno zejména zavedením matrik, daňových a jiných úředních soupisů. V jakési zkratce můžeme sledovati vývoj práva na jméno u židů, kterým teprve patentem z 1787 dostává se pevných jmen. Z dalších osobnostních práv povšiml si přednášející práva na titul, které bylo kdysi velmi důležitým oprávněním, a dále práva erbovního, nejrozšířenějšího to práva osobnostního, jež dalo vznik i jiným drobnějším právům, neméně však významným, jako právu na pečeť a na pečetidlo. Konečně ve stručném přehledu podal počátky práva autorského, jež se vyvinulo v podstatě z ochrany nakladatelské. V závěru naznačil, že práva osobnostní v dřívější době byla sice velmi četná, že však nikde nezasahovala do takových detailů, jako je tomu dnes. Proto množství drobnějších práv musilo odpadnouti (právo na titul a j.). Druhý z nejdůležitějších rysů vývoje těchto práv na statcích nehmotných je jejich základ: kdežto dřívější práva osobnostní zakládají se na výsadách, privilegiích uděle-